

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)
SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **J. Ł.**

ukaranego za wykroczenie z art. 97 k.w. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 czerwca 2024 r. kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

z dnia 1 grudnia 2023 r., IV W 1084/23,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do ponownego
rozpoznania.**

Małgorzata Gierszon

Piotr Mirek

Włodzimierz Wróbel

[PGW]

UZASADNIENIE

Zastępca Naczelnika Wydziału Prewencji [...] Komisarzatu Policji KMP w Ł. wniósł o ukaranie J. Ł. za to, że w dniu 4 sierpnia 2023 r. o godz. 09:50 w miejscowości Ł. przy ul. [...] kierując pojazdem [...] o wyróżniku [...] naruszył zakaz postoju w strefie zamieszkania, w miejscu innym niż do tego wyznaczone, tj. za wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym (nr RSoW-946/23).

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IV W 1084/23 i zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, stosownie do treści art. 59 § 2 k.p.w., przeciwko J. Ł. zostało wszczęte postępowanie o przedmiotowe wykroczenie.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w dniu 1 grudnia 2023 r. wydał wyrok nakazowy, sygn. akt IV W 1084/23, w komparycji którego wskazał, że J. Ł. został obwiniony o to, że:

1. w dniu 4 sierpnia 2023 r. o godz. 09:50 w miejscowości Ł. przy ul. [...], kierując pojazdem [...] o wyróżniku [...], naruszył zakaz postoju w strefie zamieszkania, w miejscu innym niż do tego wyznaczone, tj. o wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

1. w dniu 9 sierpnia 2023 r. o godz. 06:40 w miejscowości Ł. przy ul. [...], kierując pojazdem [...] o wyróżniku [...], naruszył zakaz postoju w strefie zamieszkania, w miejscu innym niż do tego wyznaczone, tj. o wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

1. w dniu 28 sierpnia 2023 r. o godz. 07:30 w miejscowości Ł. przy ul. [...], kierując pojazdem [...] o wyróżniku [...], naruszył zakaz postoju w strefie zamieszkania, w miejscu innym niż do tego wyznaczone, tj. o wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd uznał obwinionego J. Ł. za winnego popełnienia wszystkich trzech opisanych powyżej wykroczeń, każdorazowo wyczerpujących dyspozycję art. 97 k.w. w zw. z art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, z tym uzupełnieniem, że obwiniony naruszył zakaz postoju w strefie zamieszkania, parkując pojazdem [...] o wyróżniku [...] w miejscu innym niż do tego wyznaczone i za to na podstawie art. 97 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę 500 złotych grzywny.

Wobec braku sprzeciwu uprawnionych stron - którym prawidłowo doręczono odpisy orzeczenia - przedmiotowy wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2023 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył ten wyrok w całości, na korzyść obwinionego J. Ł. Zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w., poprzez ukaranie obwinionego J. Ł., oprócz czynu opisanego w pkt I części wstępnej orzeczenia, dokonanego w dniu 4 sierpnia 2023 r., również za popełnione w dniach: 9 i 28 sierpnia 2023 r. dwa wykroczenia, każdorazowo polegające na naruszeniu zakazu postoju w strefie zamieszkania, w miejscu innym niż do tego wyznaczone, tj. czynów z art. 97 k.w. w zw. z art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym w sytuacji, gdy postępowanie o sygn. akt IV W 1084/23 zostało zainicjowane wnioskiem o ukaranie obwinionego wyłącznie za jedno wykroczenie, popełnione w dniu 4 sierpnia 2023 r., a zatem w niniejszej sprawie brak było skargi uprawnionego oskarżyciela w odniesieniu do czynów z 9 i 28 sierpnia 2023 r., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. W związku z tym zarzutem skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i jako taka została uwzględniona.

Zaskarżony wyrok nakazowy został wydany z rażącym naruszeniem prawa, opisanym w zarzucie niniejszej kasacji. Treść złożonego w tej sprawie wniosku o ukaranie (k. 20), jak również całość dołączonego do niego materiału dowodowego nie pozostawia wątpliwości, iż wniosek ten zawiera żądanie ukarania J. Ł. jedynie za wykroczenie opisane w pkt 1 części wstępnej wyroku nakazowego, popełnione - w myśl wniosku - w dniu 4 sierpnia 2023 r. Tymczasem rozpoznając sprawę z tego wniosku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi przypisał obwinionemu także tożsame wykroczenia, popełnione w dniach 9 i 28 sierpnia 2023 r., które zarzucono J. Ł. w sprawach zawisłych przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi pod kolejnymi sygn. akt: IV W 1088/23 (czyn z dnia 9 sierpnia 2023 r.) oraz IV W 1089/23 (czyn z dnia 28 sierpnia 2023 r.).

Najpewniej – jak to tylko można domniemać - stało się tak w następstwie niezrealizowanego zamiaru połączenia spraw do wspólnego rozpoznania, na potrzebę rozważenia którego to postąpienia zwróciła uwagę Przewodnicząca IV Wydziału Karnego w treści zarządzenia o wszczęciu postępowania (k. 19). Bez względu jednak na powody jakie legły u podstaw powyższego, poza sporem pozostaje, iż postępując w ten sposób Sąd Rejonowy rozstrzygnął co do popełnionych przez obwinionego J. Ł. wykroczeń w dniach 9 i 28 sierpnia 2023 r., w odniesieniu do których nie dysponował stosownymi wnioskami, a więc rozstrzygnął pomimo braku w niniejszej sprawie skargi uprawnionego oskarżyciela co do tych czynów.

Bezspornie zatem zaskarżony wyrok w części rozstrzygającej odnośnie czynów opisanych w punktach II i III jego części wstępnej jest dotknięty bezwzględną przyczyną odwoławczą, wymienioną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2009 r., sygn. akt III KK 251/09. LEX nr 608046).

Na marginesie należy również podnieść, iż wnioski o ukaranie Jarosława Łukaszczyka za wykroczenia dokonane w dniach 9 i 28 sierpnia 2023 r. również zostały rozpoznane przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, który wydał następujące wyroki nakazowe: w dniu 4 grudnia 2023 r. o sygn. akt IV W 1089/23 (dot. czynu z dnia 28 sierpnia 2023 r.) oraz w dniu 5 grudnia 2023 r. o sygn. akt IV W 1088/23 (dot. czynu z dnia 9 sierpnia 2023 r.). Po uchyleniu kwestionowanego orzeczenia o sygn. akt IV W 1084/23. w obrocie prawnym pozostaną zatem dwa wyroki nakazowe, na mocy których obwiniony został już wprawdzie ukarany za wykroczenia, jednakże w odniesieniu do których Sąd *meriti* nie dysponował w sprawie o sygn. akt IV W 1084/23 stosownymi wnioskami o ukaranie, co zarazem skutkować będzie potrzebą wydania - zgodnie z zakresem skargi - rozstrzygnięcia wyłącznie w zakresie czynu zrealizowanego w dniu 4 sierpnia 2023 r.

Mając na uwadze powyższe, z racji wystąpienia opisanej powyżej, bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., konieczne było uchylenie wadliwego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

Małgorzata Gierszon

Piotr Mirek

Włodzimierz Wróbel

[PGW]

[ms]